

Martin Olazar Uriberen

illeta mezan omilia

(Mungian, 2008. 09. 23)

Anai-arreba maiteok:

Gogorra, illuna, garratza da, berez, eriotzea: edozein eriotza, baina, batez be, norberarena eta geuk geien maite doguzan etxekoena ta lagunena. Olantxe izan da orain artean, olantxe izango da beti.

Ezagutu izan dogunok badakigu ze gogorra izan dan gure Martin. Urteetan gora, osasuna ez beti ain ona, baina langile neurri bakoa beti, Eleizearen, erriaren eta euskerearen alde gau t'egun lan egiteko beti gertu egon da.

Gogorra izan arren be, beragan ezagutu dau san Paulok leenengo irakurgaietan esandakoa:

gure bizitzea, berez, makala dala,
edozein aize boladak

astindu eta ondatzeko moduko oial-txabolea.

Gogorra ta errukarria izan dau Martinek bere azken Getsemani Begoñako klinikan: bellegituta, estu ta larri, arterik artu ezinda, eta bere buruari eta lagunei itaunka:

"il egingo naz?"

Egoera orretan, bere borondatez,
pozik eta bakez artu zituan eleizakoak.

Martinek be, bere gorputzean eta gogo-biotzetan ikusi dau ze egokia eta sakona dan Eleizeak azken Kontzilioan esandako au:

*"..Gizonaren bizitzan
ezkuturik ezkutuena eriotzea da.
gizonak sufridu egiten dau neke-minaz
eta bere gorputzaren ondatze gelditu- ezinaz.
Baina bere biotz-minik /arriería zera da:
betiko galduko ete dan biidurra".*

Gaurko ebanjelioan entzun dogunez, olantxe joiazan euren leengo bizimodura Jesusen ikasle biok, Kleofas eta bestea: Mesiaszat euken Maisu maitearen eriotza lotsagarriak lurra jota itxi zituan.

Zorionez, bidelagun ezezagun bat urreratu jake, eta Jesusen berbeak bidean eta Emauseko ogi-zatitzeak gogo-biotzak argitu ta poztu egin deutoez eta euren bidelaguna Jesús Berbiztua dala ezagutu dabe. Eta orra or non doazan barrero Jerusalemenera, gauaren eta beste ezeren bildur barik, Apostoluen artera, Jesús berbiztu dalakoaren barrí pozgarria emoteko...

Zer besterik e, giten dau gure Eleiza Amak, bere seme-alaben eriotzea ospatzen dauanean? Pazko Zuziaren, Jaunaren berbearen eta Eukaristiaren ondoan batzen gaitu, eta Apostoluakandik jatorkun dei zolia iragarten deusku:

"BIZTU DAJAUNA!"

Eta gure gau illunean fedearen izarrak
argi barría biztuten dau,
gure biotz jausi ta garraztuak
adore, gozotasun eta indarra artzen dabez,
eta kristau itxaropenaren pozetan autortzen dogu,
Eukaristi ospakizunaren biotz-biotzean:

"IL ETA BIZTU ZARALA, JAUNA, ZU BARRIZ ETORRI ARTE,
AU DOGU, AU, BARRÍ ONA!"

auxe da gure Don Martin maiteak, fededun eta abade lez,
sinistu, iragarri eta ospatu izan dauana
bere bizitza guztian,
ainbat lekutan, dakizuenez:

Ubiden, Fruizen, Zeanurin, Bermion
eta, batez be, Mungiko parrokia onetantxe
eta Mungialdeko beste parrokietan.

Buru argikoa eta asko irakurri ta ikasitakoa izanik,
euskera garbi errikoian zabaitzen eban Jaunaren berbea,
berak ikasi, aztertu, eta biotz barrutik
ain maite eban gure Bízkaiko berbete jatorrean.

Zabalduz doa gure artean bestaldetik jatorkun eleiz kanta
eder bat, gaurko ebanjelioagaz lotuta dagoana:

"Gurekin egon; gurekin, launa,
bear dogu-ta itz egin.
eldu da gaua, ilun-iluna,
gurekin egon, gurekin".

Otoitz ederra, benetan. Baina zuk, Martin, kanta barri au zabaldu aurretik be ezagutzen zenduan Mungialde onetako olerkari fin eta andi baten eskari apaí, sutsu eta kristau itxaropenez betea: "Lauaxeta" gazteak, an Gasteizen ilgo eben aurretxean, Emauseko ebanjelioa gogora ekarri ta egina. Ze otoitz ederragorik, beragaz bat eginda, zuk eta emen gagozan fededun guziok berbaldi onen gailurtzat egiteko?

"Neurekin gel zaitte,/arrats-begi da-ta... Ene Josu maite,
gel zaitte! Neure egun argia
bérantz azkar doa, itzalak jotzen dau
artadi ondoa. Arrats onen otza,
biotza!.

O Bidazti deuna,
sar zaitte neurera, bertan dozu, bada,
maitasun-arrera. Bekidat bizitza
zure itza.

Ta bame guztia
berotan dodala, argí biur bekit
eriotz itzala. Dana jat atsegin
Zurekin".

Karmelo Etxenagusia

Martin Olazar abadearen (gure erritarraren) aldeko iletta-Mezaren azkenean abesturiko BERTSOA.
(Mungiako San Pedro Eleizan)

Artu egizu, zeruko Aita, zeure etxean gure Martin bizi osoa eskeini deutsu lanean ekin ta ekin gure erria maitatzearren zenbat neke eta samin kristau taldeak bizkortu naian ardura ta buruko min zorioneko bizi betea goza daiala Zurekin (2).

Lontzo Zugazagak.

